

Příběhy ze života Rudy Alfonse

Zrovna dnes jsme se vrátili z lyžařského výcviku a řeknu vám, byl to mazec. Jsem jediný věřící ve třídě a je to častot pro mě těžké... Ale to asi většina z vás zná. Kluci by pořád chtěli jen pít alkohol, kouřit,... Nakoupili si sprosté časopisy a mně se potom smějí, že jsem „alfons“, když se neúčastním jejich společných „radovánek“.

„Rudo, kluky kritizuješ a ty si myslíš, že ses k nim choval dobře?“

Hmm, no pravda... Jak jsem podtrhl Kamila na tom snowboardu, to byla asi blbá legrace, ale u holek jsem zabodoval! Ukázal jsem jim, že jsem jako ostatní kluci!

„A to chceš?“

Aha, to je pravda, to nechci, já chci být jako TY!!!

„A proč jsi mě tedy z toho snowboardu shodil?“

Já Tě, Pane, neshodil, já jsem shodil namachrovaného snowboardáka Kamila.

„Milý Rudo, vždyt' jsi již od dětství věřící, a tak přece víš, že já jsem v každém člověku, i když mě mnozí kvůli svému zatvrzelému srdci nenechávají moc působit nebo mě neznají, ale v těch chvílích musíš začít pracovat ty, který mě znáš.“

Pane Bože, promiň! Opravdu mě to moc mrzí. Díky tomu, co jsi mi teď řekl, se budu snažit mít Kamila rád a budu se Tě snažit poctivě hledat v každém člověku. Díky, Pane Bože! Ty jsi skvělej! I když to nebude jednoduché, díky Tobě mám nový pohled na své spolužáky. Začnu v nich hledat Tebe, a to hned.

Kluci, ze srdce vám přeji, ať se i vám daří být jini než ostatní kluci – totiž být lepší, odolávat nástrahám ďábla a hledat v druhých Krista, i když je to často těžké. Náš ministrant Ruda se o to bude snažit, tak se snažme i my.

Váš Ruda Alfons

Ahoj, jmenuji se Ruda Alfons. Jsem ministrant a nyní navštěvuji sedmou třídu. Rád bych se s vámi podělil o svoje životní zážitky.

Liturgické okénko – Denní modlitba církve otec David Henzl

Zmiňovali jsme se v našem okénku o Eucharistické modlitbě, při níž se zpřítomňuje náš Pán Ježíš mezi námi nejen jako Bůh, ale také jako člověk a dává se nám za pokrm na cestu ve Slově a také ve Chlebě, který je Tělem Kristovým. Jak to udělat, aby tato událost nebyla jen okamžikem, ale abychom ji prožívali stále, když odejdeme do svých domovů? Církev nám nabízí nástroj.

Ptám se vás tedy, jaké je vaše řešení. Jak to zařídit? Není vůbec jednoduché nalézt prostředek k tomuto úkolu. Snad nás napadá vyřešit tento problém neustálou přítomností na mši svaté, nebo raději neodcházet z kostela a přebývat před svatostánkem. Ale všichni dobře víme, že to není možné.

To bychom toho pro Pána Boha moc neudělali. On nás potřebuje na různých místech, žádá od nás svědectví života o Božím milosrdenství a posvěcování okamžiků všedního dne. Jaká je tedy možnost uchovat si přítomnost Ježíše ve svém srdci?

Za mnohá staletí se v Církvi vytvořila takzvaná denní modlitba církve (DMC), ve které dochází ke znovuprožívání toho, co jsme přijali při mši svaté. Skládá se z modlitby žalmů, kde se odráží osobní vztah člověka s Bohem, jeho proměnlivost, střídání hluboké důvěry k Bohu a zase na chvíli jakoby ztráta jeho blízkosti. DMC má několik částí během dne: modlitba se čtením, kde soustavně čteme Písmo svaté a poklad tradice – církevní otce; ranní chvály (laudy); modlitba během dne (hóra); večerní chvály (nešpory) a modlitba před spaním (kompletář). Tak jsme provázeni celý den modlitbou.

Víme, že modlitba je z naší strany otevření se Bohu, aby On mohl působit. Tak je v nás

v těchto okamžicích zpřítomňován a prodlužujeme si jeho působení od doby, kdy jsme ho přijali jako pokrm na cestu. Je to úžasný nástroj. Chceš se i ty naučit tuto modlitbu? Zeptej se svého pana faráře, určitě ti poradí.

Jak by řekl klasik, krocket je kulečník pod širým nebem se šachovými pravidly

Jaká je podstata této hry?

Hru proti sobě hrají dvě strany (dva hráči = singlová hra, nebo dvě dvojice hráčů = deblová hra). Vyhraje ta strana, která oběma svými koulemi projede všech 12 (6) branek v patřičném pořadí a dotkne se jimi středového kolíku.

Hráč, který projede koulí branku, má právo na úder navíc. Pokud svou koulí zasáhne jinou kouli, přiloží svoji kouli k zasažené a hraje úder tak, aby se i jeho, i zasažená koule pohnuly (tomu se říká krokovací úder). Následně má také právo na další úder navíc.

Tah se skládá z jednoho úderu, po němž tah končí. Strany se v tazích střídají a tomu hráči, který je na řadě, se říká striker [vysl. strajkr]. Hráč může zahájit svůj tah úderem do kterékoli své koule, ale musí pak v průběhu tohoto

tahu provádět údery jen do této koule (takzvané strikerovy koule). Při deblové hře pochopitelně hraje pouze s tou koulí, kterou si zvolil na začátku hry.

Strikerova koule získá bod za branku tím, že vjede do branky ze správné strany. Skóre je součet počtu bodů za branku a bodů za kolík, které příslušná strana získala.

Co tedy potřebujete k tomu, abyste si tuto hru ve zjednodušené podobě zahráli? Stačí koupit kriketovou výbavu (sadu koulí, odpalovací hůl, branky, kolík) a někde v trávě postavit branky. Určite směr, jakým se bude hrát, a na začátek a na konec dáte kolík.

Marek Novák

